

[Gert Petersen.]

dan, at det bliver meget nemt for udenrigsministeren at afvise det, som vi allerede har hørt. For det andet fordi det udviser en skævhed på ganske samme måde som hr. Thomas Nielsens forslag om indsamling, hvorefter de indsamlede midler kun skal ydes til den socialdemokratiske modstandsbevægelse i Spanien. Her vil man kun have beløbet ydet til 2 organisationer i modstandsbevægelsen i Spanien. Vi kan, om jeg så må sige, efter omstændighederne støtte det forslag, for ellers vil det blive opfattet, som om vi er imod en solidaritet med modstandsbevægelsen i Spanien, men vi må insistere på, at det ændres til, at det er den samlede spanske modstandsbevægelse, som skal have et sådant bidrag, og jeg skal derfor stille et *ændringsforslag*, der går ud på, at ordene „deling mellem de to antifascistiske organisationer ETA og FRAP“ udgår og erstattes af ordene: „den spanske modstandsbevægelse“.

Hvis dette bliver vedtaget, kan vi støtte dagsordensforslaget, men jeg tror nok, at vi i fællesskab havde kunnet finde frem til langt bedre forslag om, hvordan man kan vise solidaritet med kampen mod fascismen i Spanien.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er stillet følgende ændringsforslag til forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Ændringsforslaget indgår nu i forhandlingen.

Jens Møller (KrF):

Den sidste taler foranlediger mig til at sige, at det må være dejligt for SF, at de alligevel ikke kom med i forliget, for ellers havde det jo ikke været muligt for dem at angribe socialdemokratiet på den ensidige måde, de gør i øjeblikket.

I øvrigt skal jeg blot meddele, at vi ikke kan stemme for den af hr. Sigsgaard motive-rede dagsorden, da vi mener, den er ensidig.

Knud Jespersen (DKP):

Først et par bemærkninger om dagsordensforslaget og det ændringsforslag, der er stillet dertil. Jeg tror nok, jeg er i den situation, at vi helst havde set, man ikke havde haft nogen af de forslag — selv om hr. Hilmar Baunsgaard siger „hørt!“, det har han

jo lov til — men vi synes, at ændringsforslaget i alt fald vil være det rimeligste i forbindelse med dette dagsordensforslag. Det er meget farligt, hvis vi her i Danmark finder ud af, at ETA og FRAP eller den demokratiske junta, som vel er en af de stærkeste, eller nogen som helst anden organisation skal have støtte, og derfor er det i alt fald rimeligt, hvis man overhovedet kan støtte en sådan tanke, at vedtage ændringsforslaget.

Jeg kan lige så godt afsløre med det samme, at vi havde planer om at gøre det noget vanskeligere for folketinget bare at tale i venlige ord om demokrati og om den demokratiske proces i Spanien, for regeringen at erklære, at man jo bare kunne give nogle penge over LO også til et bestemt formål, og at man måtte støtte sådan på mere eller mindre frivillig basis.

På den baggrund skal jeg, inden jeg går videre med mine bemærkninger, tillade mig at stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget udtrykker sin sympati og solidaritet med alle demokratiske kræfter i Spanien, opfordrer det regeringen til at tage afstand fra NATOs og USAs støtte til Franco for også på den måde at understøtte demokratiets gennemførelse i Spanien og går herefter over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg synes, det er rimeligt, når man taler om solidaritet, at man så tager konsekvensen, og det, man vil gøre her, kan i alt fald hverken stride mod folkeret eller mod loven om pengeindsamling; hvis man vil bilægge det penge, er det udmærket, men vi synes, det vil være den rimeligste måde.

Spanien har spillet en stor rolle, og det er forståeligt. Det har det også i den kommunistiske folketingsgruppe. Der er det ikke af ny dato: vi har diskuteret Spanien, lige så lang tid man har kæmpet mod Franco-Spanien, måske også på den baggrund, at vi vel er den eneste gruppe, der for tiden har en tidligere antifascistisk kæmper, som har deltaget i det spanske folks direkte kamp i 1930'erne; men han får vel også mulighed for at sige et par bemærkninger.

Så til nogle af de danske betragtninger — det bliver jo spredt. Jeg er enig i hr. Kjeld Olesens bedømmelse af hr. Bertel Haarders vurdering af, hvad der skulle gøres eller ikke